

Escoles de Bell-lloc/Parc de Belloch

La Roca del Vallès

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Ctra. C-251, Km. 5,6, 08430
Emplaçament	Barri de Bell-lloc, pujant per la carretera del Castell
Alçada:	233 m

Coordenades:

Latitud:	41.62748
Longitud:	2.33852
UTM Est (X):	444899
UTM Nord (Y):	4608628

Classificació

Número de fitxa	08181-163
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Conjunt arquitectònic
Estil / època:	Contemporani Racionalisme
Segle	XX
Any	1968
Autoria de l'element:	Manuel Baldrich Tibau
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal i física
Observacions protecció:	ALTRES BÉNS (PEP 2011)
Accés	Fàcil
Ús actual:	Productiu
Titularitat	Privada
Titular:	08180A00409000
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dc., 23/02/2011 - 01:00

Descripció

Conjunt arquitectònic de planta irregular format per diverses edificacions independents, agrupades dins d'un recinte tancat. En origen hi havia dos blocs d'aules i residència, un de menjadors, un d'apartaments, la capella i l'auditori, tots ells organitzats a partir d'una zona enjardinada central situada al costat de la capella, i comunicats entre sí mitjançant passadissos exteriors coberts amb sostre plans de fusta i pavimentats amb plaques de pissarra. En general, les edificacions són rectangulars, d'estructura compacta i amb les cobertes planes. Els blocs destinats a les aules, situats als extrems nord-oest i sud-est del conjunt, estan distribuïts en planta baixa i dos pisos, amb el nivell inferior sobresortit respecte la línia de façana dels pisos superiors, mitjançant blocs constructius de planta quadrada alternats amb zones enjardinades. Algun parament exterior d'aquests blocs està decorat amb esgrafiats. Alhora, als pisos superiors, presenten grans finestres rectangulars protegits amb persianes de lamel·les blanques. La segona planta era l'espai destinat a residència escolar. El bloc dels menjadors s'organitza en una única planta i també s'il·lumina mitjançant grans finestres. Davant seu hi ha la capella, de grans dimensions, bastida amb ciment i amb un campanar exterior adossat a l'extrem nord-oest de l'edifici. El temple presenta grans finestres decorats amb vitralls acolorits i conserva diverses peces ornamentals de bronze, obra de l'escultor Josep Maria Subirachs. L'auditori, de grans dimensions, està situat a la banda de tramuntana del conjunt i resta fonamentat en una cota més baixa que la resta del conjunt. S'organitza en un sol nivell i presenta escenari, camerinos, pati de butaques i un vestíbul d'accés. El bloc d'apartaments era utilitzat inicialment per la comunitat de religiosos que ensenyava durant els primers anys de l'escola. Posteriorment es reutilitzà com allotjament. Actualment, a la banda de llevant del conjunt, hi ha edificats tres cossos estructurals més, que respecten i interioritzen el discurs estilístic de la resta de construccions. Tot el conjunt és construït mostrant una gran influència racionalista, tant en la composició arquitectònica com pels materials utilitzats. Les construccions estan bastides en pedra i formigó, complementant-les amb materials com el ferro i el vidre.

Observacions:

Els edificis de la banda de llevant del conjunt han estat arranats i ampliats. El centre escolar es complementava amb una piscina, un camp de futbol de terra i diverses pistes de joc pavimentades.

Història

El centre escolar va obrir l'any 1968 de la mà de la Caixa de Barcelona, propietària de la finca des del 1964. El projecte, de l'any 1963, era obra de l'arquitecte i urbanista Manuel Baldrich i Tibau. Durant els primers anys de docència, petites comunitats de religiosos s'encarregaren de l'ensenyament dels alumnes. Aquests s'allotjaven a l'edifici d'apartaments, que posteriorment va servir per allotjar el personal de "La Caixa" que seguia cursos de formació al recinte. L'any 1990 passà a mans de la Caixa de Pensions i Estalvis de Barcelona, "La Caixa", creada a partir de la fusió entre la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis de Catalunya i les Balears i Caixa de Barcelona (Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat de Barcelona). L'any 1994, el centre es va tancar i restà mig abandonat, tot i que s'utilitzava com a magatzem de la Fundació "La Caixa" i també com a plató de rodatge d'alguns curtmetratges. L'any 2003 ho adquireix l'empresa Santa & Cole, creant la societat Parc de Belloch, S.L., per donar un nou ús al conjunt arquitectònic. L'any 2006, aquesta empresa llogà una part de les seves instal·lacions a la multinacional Telefonica, amb la intenció per part d'aquesta d'instal·lar la seva universitat corporativa. Tant el mobiliari com els elements litúrgics sembla que van ser dissenyats pel mateix Baldrich. L'escultor Josep Maria Subirachs és l'autor de les peces ornamentals de la capella com la imatge del Sant Crist, el Via Crucis i les dues bandes de la porta d'accés, decorades amb escultures i imatges de sant Pere, per la cara exterior, i de sant Pau, per la banda interna del temple.

Bibliografia

MASSAGUÉ I TORNÉ, J. M. [coord.] (2011): Pla especial i catàleg del patrimoni de La Roca del Vallès. Ajuntament de la Roca del Vallès, La Roca del Vallès.

